

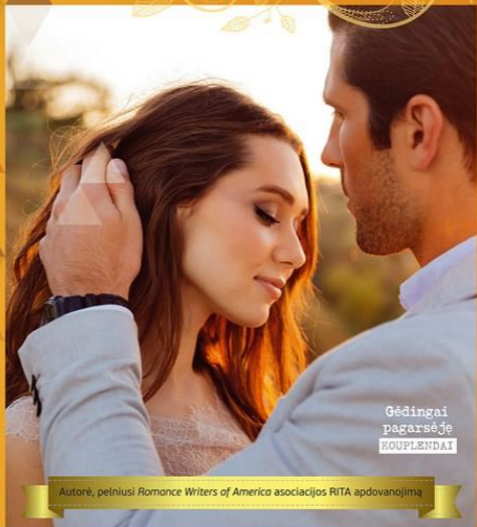
Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

Knygute.lt

JANE PORTER

Jos nuodėmingoji paslaptis

Gėdingai
pagarsėje
KOUPLENDAI

Autorė, pelniusi Romance Writers of America asociacijos RITA apdovanojimą

2018 balandis–birželis

Jane Porter
(Džeinė Porter)

**JOS NUODĒMINGOJI
PASLAPTIS**

Dviejų knygų serija
**„Gėdingai pagarsėję
Kouplendai“**
Antra knyga

Versta iš Jane Porter,
Her Sinful Secret, 2015

© Jane Porter, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Evelina Klimaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2018

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0360-3

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

- Logana, lauke susibūrė visa minia. Logana. Ar girdi?

Nepatenkinta, kad ją sutrukdė, *Logana* Koup-
lend atplėšė akis nuo scenarijaus, išsiėmė au-
sinę iš ausies ir atsisuko į įprastai labai profes-
ionalų padėjėją Džo Lopezą. Ji laikė jį dan-
gais siųstu genijumi, bet šią akimirką vos ne-
persigalvojo.

- *Džo*.

- Turime nesklandumų.

- *Dar?* - nusistebėjo Logana. Iki didžiausio
per jos karjerą labdaros pokylio liko mažiau
nei dvidešimt keturios valandos, o madų de-
monstravimo repeticija vis dar nevyko sklan-
džiai, tad ji negalėjo švaistyti laiko.

- Neturime tam laiko. Aš neturiu tam laiko.
Jei nori vienas pats vesti rytojaus renginį, pu-
ku...

- Nenoriu, - niūriai pertraukė Džo. - Bet tai
svarbu ir aš vienas nesusitvarkysiu.

- Kodėl? Kodėl staiga viskas vien nesklan-
dumai? - nepatenkinta paklausė Logana, min-
tyse skaičiuodama, kad kiekviena sugaišta mi-

nutė reiškė papildomas išlaidas ir mažiau pinigų labdarai. – Jei tai ne gyvybės ir mirties klausimas, teks su tuo susitvarkyti pačiam, nes aš dar kartą...

– Tai žiniasklaida. Visur knibžda paparacai. Logana pralinksėjo.

– Bet, Džo, juk tai puiki žinia. Tai reiškia, kad viešųjų ryšių komanda atliko darbą. Ne veltui jie laikomi geriausiaisiais. Kodėl sakai, kad turime nesklandumų?

– Logana, jie čia ne dėl rytojaus Holivudo pokylio. Jiems nerūpi labdara. Jie čia dėl tavęs.

Staiga Loganai pasidarė sunku kvėpuoti. Ji susijaudinusi prispaudė segtuvą prie krūtinės.

– Jie čia dėl rytojaus pokylio, – tarė kaip įmanydama ramiau, tačiau balsas sudrebėjo ir sakinio pabaigoje suskambo abejonės gaidelė.

– Ne. – Džo susikišo rankas į džinsų kišenes.

Prieš kelerius metus Kouplendų šeimą sudrebino didelis skandalas, kai paaiškėjo, kad Loganos tėvas, didžiausias amžiaus sukčius, apgavo gausybę ne tik turtingų, bet ir paprastų darbo žmonių ir jais pasinaudojo, Logana neteko galybės klientų ir užsakymų, bet jai ir jos verslui į pagalbą stojo šis proto ir talento nestokojantis dvidešimt ketverių metų jauno-

lis.

Džo užaugo neturtingame Los Andželo rajone, kuriame klestėjo gaujos, tad Kouplendų skandalas jam buvo nė motais. Jis tik ieškojo darbo, o Logana – padėjėjo. Kas galėjo būti geriau?

Jis, kaip ir visas pasaulis, žinojo apie jos tėvo nusikaltimus, tačiau, priešingai nei kiti, suprato, kiek už tai teko sumokėti Loganai. Ji per nakt tapo visuomenės *persona non grata*¹ ir darbo galėjo rasti tik ne pelno sektoriuje.

– Jie nori pasikalbėti su tavimi, – pakartojo Džo. – Apie tavo tėvą.

Logana suakmenėjo ir įsistebeilijo Džo į akis. Jo žvilgsnyje spindėjo susirūpinimas ir užuojauta.

– Logana, kažkas įvyko, – tvirtino jis žemu balsu.

Jai suspaudė krūtinę ir tapo sunku kvėpuoti.
– Ar tikrinai savo telefoną? – paklausė Džo. – Ko gero, praleidai keletą skambučių. Pasižiūrėk.

Bet Logana, paprastai rami ir susikaupusi,

¹ Nepageidaujamas asmuo (čia ir toliau vert. past.).

stovėjo kaip įbesta, negalėdama pajudėti.

- Ar jį išlaisvino? - paklausė pašnibždomis. - Ar pagrobėjai...

- Patikrink telefoną, - nekantriai paragino sodrus ir šiurkštus nepažįstamo vyro balsas.

Logana apsisuko ir nustebo išvydusi Rovaną Argyrosą. Jis žiūrėjo į ją šaltu ir neapykantos kupinu žalių akių žvilgsniu.

Ji kilstelėjo smakrą ir tvirtai sučiaupė lūpas, tramdydama besiritančią panikos ir pykčio bangą. Priešais ją stovėjo didžiausias jos nusi-vylimas ir gyvenimo klaida Rovanas Argyrosas, ir tai reiškė tik viena. Sprendžiant iš jų išsiskyrimo prieš trejus metus, tai tikrai ne draugiškas apsilankymas.

Bet Logana nenorėjo galvoti apie tą naktį ar kitą dieną, ar paskesnius mėnesius...

Verčiau apskritai apie nieką negalvoti, nes tos mintys buvusio kariuomenės vado Rovano rankose galėjo tapti ginklu prieš ją.

Dabar jis nebuvo panašus į karininką. Kaip ir tą vakarą, kai sutiko jį viengungių aukcione pagelbėti vaikams iš karo nuniokotų šalių. Jis buvo viengungis. Ji - viena organizatorių. Moterys statė kaip pašėlusios. Ji neturėjo didžiulių turtų, tačiau jam įsmeigus į ją žalias akis

viduje užvirė. Logana išraudo. Jis neatitraukė nuo jos akių visą laiką, kol moterys varžėsi.

Galiausiai Logana ją laimėjo. Na, laimėjo *vieną naktį* su juo.

Nusipirko už tūkstančius dolerių.

Logana ėmė gailėtis vos išgirdusi aukciono vedėjo balsą:

- Parduota Loganai Lein!

Ji negalėjo patikėti tuo, ką padarė. Jai darėsi bloga. Ji panaudojo visą kredito kortelės limitą dėl vienos nakties su nepažįstamu vyru.

Tada ji dar nežinojo, kokia veikla verčiasi „Dunamas Maritime“. Laivų draudimu? Laivų statyba? Krovinių gabenimu?

Rovano šypsenėlė išdavė, kad jis puikiai nutukė, kas paskatino Loganą už ją statyti.

Tai buvo jo galinga vyriška energija. Logana nusipirko jo pasitikėjimą savimi ir laukinį patrauklumą.

Suplojo tuos pinigus už aukštą ūgį, plačius pečius ir modelio sutarties vertą veidą.

Ji nusipirko Rovaną, nes neatsilaikė. Ir ne ji viena - varžytinės buvo išties nuožmios, visos moterys geidė šito dailiai įdegusio gražuolio ilgais tamsiais, saulės kiek nudegintais plaukais ir šviesiomis užburiančiomis akimis, tan-

kiomis blakstienomis. Nuo jo buvo neįmanoma atplėšti akių. Logana ir nesistengė, stebėjo jį... ir geidė.

Visos renginio dalyvės taip jautėsi ir daugelis bandė jį laimėti, bet po ilgų ir brangių varžytinių nugalėjo Logana.

Laimingoji.

Tą vakarą Rovanas pažvelgė jai tiesiai į akis ir vyptelėjo puse lūpų. Prisiminusi tą šypsena, Logana suprato, kad už jos slypėjo ne kas kita, o pašaipas.

Rovanas paskatino ją statyti ir ji pakluso. Įrodė, kaip lengva ja manipuliuoti.

Ryte jis nekentė jos, smerkė už silpnumą, niekino jos pavardę.

Bet tai nutiko ne iš karto. Prieš tai jis paėmė ją kartą, kitą, trečią, privertė šaukti jo vardą ne vieną, o du kartus ir dar du ryte, po trumpo miego.

Seksas buvo toks karštas, įtemptas ir nenušakomai malonus. Su bet kuo kitu Logana būtų pasijutusi nepadori, tačiau ne su Rovanu. Seksas su juo buvo nuostabus.

Iki jis sužinojo, kad ji – ne Logana Lein, o Logana Lein *Kouplend*. Tuomet ir pradėjo gėdinti.

Jos nekentė visa Amerika, tačiau dėl to jai nebuvo taip skaudu kaip ji kentėjo pirmojo meilužio išvadinta pasileidėle. Ir ne ko nors kito, o geriausio dvynės sesers vyro draugo.

Ir kodėl gi iš visų pasaulio vyrų ji įsimylėjo nuožmųjį ir aistringąjį airių ir graikų kraujo eržilą Rovaną Argyrosą? Nekeista, kad jis buvo toks puikus karininkas – turėjo šalčiausius nervus ir mėgo riziką, nepraleido nė vienos progos ir nesibaimino pasipriešinimo.

Ji tai žinojo, nes pati nesugebėjo prieš jį atsilaikyti.

Logana sunkiai iškvėpė, stengdamasi užgniaužti skaudžius prisiminimus. Kaip ją skaudino praeitis! Tik pernai pradėjo susitaikyti su dabartimi ir pajuto užgimstant naują viltį, kad jos laukia ateitis. Šviesi ateitis, jei tik sugebės atleisti sau... ir jam.

Ne, ne Rovanui – jam ji tikrai nežadėjo atleidimo, o tėvui. Ji stengėsi su tuo susitaikyti.

– Mano tėvas, – galiausiai nusuko akis nuo Rovano, vis dar tokio bauginamai aukšto ir velniškai gražaus, tik plaukai buvo kitokie – trumpi. Su nauja šukuosena jis atrodė dar griežtesnis. – Ar jis?..

Rovanas akimirką padelsė, bet veido išraiška

nė kiek nesuminkštėjo.

- Taip.

Logana prisivertė nesujudėti, nė nevirpėti, ir kuo tvirčiau paklausė:

- Kaip?

Jis vėl padelsė, ir Logana sumojo jį žinant kiekvieną smulkmeną. Rovanas buvo kovos su piratavimu jūroje specialistas, gyveno ir dirbo Neapolyje, Atėnuose, Londone ir turėjo didžiulį dvarą Airijoje. Bet Logana tai sužinojo ne iš jo paties, o savo sesers Morganos ir jos vyro Drakono Ksantos.

- Ar tai svarbu? - šaltai paklausė jis.

- Žinoma, svarbu, - atrėžė Logana. Ji neken-tė jo už tai, kad atėmė jai nekaltybę ir paskui ją smerkė mėgavusis jo kūnu ir kad paliko ją vieną tvarkytis su tos nakties padariniais...

Jo tylėjimas vertė Loganą galvoti apie blogiausia. Širdis daužėsi kaip pašėlusi, pilve už-virė tikra audra. O, kad Logana apie tai būtų išgirdusi iš Morganos ar Džemos, ar vyresnėlio Bronsono. Jie būtų kitaip pranešę.

- Ar jie... ar jie?..

Ji negalėjo sulaukti patvirtinimo, kad tėvas, pagrobtas prie Afrikos krantų, buvo nužudytas. Loganai darėsi negera, jai linko keliai ir svaigo

galva, kūną plūdo karščio ir šalčio bangos.

Ji dairėsi puikiojo padėjėjo Džo, bet matė tik Rovaną ir rūstų žalsvų akių žvilgsnį.

- Ne, - suurzgė jis. Griežtas žemas balsas skambėjo tarsi iš tunelio.

Gal jis išties buvo tunelyje.

Logana vos galėjo jį įžiūrėti. Vaizdas akyse liejosi ir tolo. Ji sumirksėjo, viduje juokdamasi iš Rovano pastangų valdyti jos kūną...

- Dabar tam ne laikas, - pratrūko jis.

Bet ji nepaklausė. Viskas aptemo.

Rovanas nusikeikė ir puolė gaudyti alpstančios Loganos, bet ši buvo per toli ir jis nesuspėjo. Logana galva trenkėsi į scenos kraštą.

Jis pripuolė keikdamas save ir Džo už lėtą reakciją.

Paėmęs ją ant rankų, pastebėjo, kokia ji lengvutė. Padėjęs jos galvą ant savo išsipūtusio dvigalvio raumens, įdėmiai ištyrinėjo išbalusį veidą ir pastebėjo ant smilkinio besikauptiančius kraujo lašus, lėtai sruvenančius į medaus spalvos plaukus. Nubudus skaudės.

Net ir netekusi sąmonės Logana buvo neapsakomai graži: aukšti skruostikauliai, putnios lūpos, elegantiški antakiai ir graikų deivės verta nosytė.

Dėl grožio jis tikrai negalėjo ginčytis, tačiau ji nebuvo tik dailus veidelis, ji buvo Logana Kouplend. Skandalinga ir amorali kaip visa Kouplendų šeima.

Jam buvo gėda būti aukciono preke, ką jau kalbėti apie tai, kad buvo nupirktas už nešvarius pinigus!

- Paimk jos daiktus, - paliepė vyrui, prišokusiam prie Loganos. Neabejotinai jos meilužiui. Berniukui žaisliukui...

Rovanas nenorėjo toliau apie tai svarstyti. Jam nepatiko apie tai galvoti ir apskritai čia būti.

Juk galėjo pasiųsti kurį savo vyrą, juk visi jie specialiai apmokyti buvę elitinių karo padalinių pareigūnai: JAV „jūros ruoniai“, Didžiosios Britanijos ypatingosios tarnybos kariai, Rusijos „alfos“, Prancūzijos žandarmerijos specialiosios paskirties padalinio nariai, Ispanijos specialiųjų karinių jūros pajėgų atstovai. Rovanas pats asmeniškai juos atrinko ir išmokė rengti žvalgybos ir gelbėjimo operacijas.

Bet kuris šių vyrų galėjo būti jo vietoje. Jam derėjo atsiųsti ką nors kitą.

Tik Rovanas nežadėjo nieko prie jos prileisti dėl dviejų priežasčių. Pirma, dėl jų pačių sau-

gumo – juk ji tikra sirena. Antra priežastis – kur kas paprastesnė.

Jis nenorėjo prie jos prileisti jokio vyro, nes jos kūnas, net ir po trejų metų, priklausė jam vienam.

Logana negalėjo atmerkti akių, jai maudė galvą, buvo sunku surinkti išsibarsčiusias mintis. kažkas ją nešė vis aukštin, bet kur? Ji girdėjo kvėpavimą ir ritmingų žingsnių aidą. Jai buvo šilta. Ją laikė šiltos rankos. Logana iš paskutiniųjų stengėsi atplėšti akis ir prisiminti, kas įvyko.

Atsimerkusi įsižiūrėjo į veidą, pakibusį virš jos, į tvirtą žandikaulį su besikalančia tamsia barzda, aštirus skruostikaulius ir griežtą lūpų liniją. Staiga į ją sužiuro dvi žalios akys ir nuo pašaipaus žvilgsnio jai pašiorpo oda.

Rovanas.

Ji pradėjo viską prisiminti: Džo kalbėjo apie kažkokius nesklandumus, kažką apie jos tėvą, tuomet pasirodė Rovanas...

Ji apmirė.

– Nuleisk mane ant žemės.

Jis nekreipė dėmesio ir lipo toliau.

Loganą apėmė panika....